

ærede Medlem fra Fuglebjerget (Martin Hansen) flere Gange har hævdet Principet om det kommunale Selvstyre, at det kedelige ved den idelige Fremhæven af, at det kommunale Selvstyreprincip skal respekteres, er, at Medlemmer af det ærede Medlems Parti ikke respekterer det længere, end det passer dem. Vi erindrer jo, hvorledes det gik i Aarhus, da Kommunalbestyrelsen havde vedtaget at træffe visse Dyrtidsforanstaltninger; saa rejste et af Kommunalbestyrelsens Medlemmer til Ministeren og anmodede ham om at gaa imod de Foranstaltninger, som Kommunalbestyrelsen havde truffet. Det ærede Medlems Parti kunde vise sin Respekt for det kommunale Selvstyre ved at give Kommunerne Adgang til i videre Udstrækning, end Tilfældet er, at anvende § 2, netop derved, at man stillede flere Midler til Raadighed for Kommunerne, saa at Staten, som her foreslaaet, ydede $\frac{2}{3}$ i Stedet for $\frac{1}{3}$. Her er jo ikke Tale om at paabyde noget, men blot om, at Kommunalbestyrelserne faar Ret til i videre Udstrækning at anvende Dyrtidslovens § 2.

Formanden: Der er endnu to Medlemmer, som har begæret Ordet for korte Bemærkninger. Dermed maa de korte Bemærkninger være afsluttede.

Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Jeg skal fatte mig i Korthed. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og jeg nu omtrent er enige, idet det ærede Medlem siger, at han er paa det rene med, at det er hver Mands, og vel for Resten ogsaa hver Kvindes, Pligt at gøre, hvad de formaar, for at klare sig; kun naar det ikke er muligt, kan man træde til med disse forskellige Foranstaltninger for at komme dem i Møde. Men, siger det ærede Medlem — og det er der, vi er lidt uenige — Hjælpen maa ikke i nogen Maade have Karakter af, at det er en Undtagelse, at det kun er enkelte Mennesker, man tildele disse Ydelser. I Alderdomsunderstøttelsesloven er der jo imidlertid Skel mellem dem, der trænger, og dem, der ikke trænger, og ligeledes i alle de andre humane Love, vi gennem en Aarrække har vedtaget; for at imødekomme alle dem, der kæmper hæderligt for at ernære sig selv uden at falde det offentlige til Byrde, rækker vi dem en hjælpende Haand, uden at det skal have Fattighjælpens Karakter.

At det skulde være nødvendigt, at Dyrtidslovene tager alle med, for at man kan undgaa at sætte noget Skel, kan jeg derfor ikke forstaa. Det er det, der deler os. Efter min Mening er det Princip, ud fra hvilket Venstre handler, ret forsvarligt: at de, der har Penge nok og er rige, ikke skal nyde godt af de Foranstaltninger, der træffes ved Dyrtidslovene.

Til det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Stilling) skal jeg kun bemærke, at jeg ikke har udtalt noget Ønske om, at Smaaafolk ude i Kommunerne skal sulte. Jeg ved ikke af, at de gør det noget Sted. Hvis der er Kommuner, hvor man lader dem sulte, maa der jo klages til rette vedkommende derover, og saa kunde det ærede Medlem maaske gøre disse Mennesker en Tjeneste ved at navngive disse Kommuner; jeg kender dem ikke. I al Almindelighed at udkaste en saadan Sigtelse mod Kommunerne synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde gøre.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det forekommer mig at være værd at illustrere med Tal, hvorledes man i en enkelt Landkommune har administreret Dyrtidsloven af 1915, altsaa Dyrtidsloven i dens første Skikkelse. Man satte der som Grænse for dem, der i det hele kunde komme ind under Dyrtidsloven, en Aarsindtægt af 600 Kr. med et Tillæg af 100 Kr. for hvert Barn; saa snart nogen havde en større Indtægt, betragtedes den som saa svimlende, at vedkommende ikke kunde modtage Dyrtidshjælp. Blandt dem, der fik denne Hjælp, var et gammelt Ægtepar, og den gamle Mand, der var over 70 Aar, maatte, for at faa en ugentlig Hjælp paa 90 Øre, en Gang om Ugen tilbagelægge saa lang Vej frem og tilbage, at han for at høve denne uhyre Sum brugte en halv Arbejdsdag. I den paagældende Kommune havde man desuden indrettet Skatteforholdene saaledes, at man opkrævede Tillægsskatten af alle Skatteydere helt ned til dem, der fik Alderdomsunderstøttelse, til Trods for, at der i Kommunen fandtes 3 store Gaarde, som nærmest havde Karakter af Godser. Det er et lille Eksempel paa, hvad det kommunale Selvstyre betyder. Jeg vil tilføje den almindelige Bemærkning, at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) misforstaa fuldstændig Sagen, naar han mener, at det her i Vir-